

08/05/85

Nr. 17.054/II/N

“ [REDACTED] ”
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
“

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling, stelt vast dat nog steeds restauranthouders in het Nederlandse taalgebied hun prijzen en spijskaarten op de openbare weg in een andere taal dan het Nederlands bekend maken.

Op grond van artikel 2, § 2, van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken, moet ieder handelaar of ambachtsman die het publiek diensten aanbiedt, het tarief daarvan schriftelijk, goed zichtbaar en ondubbelzinnig aanduiden.

Overeenkomstig artikel 6 van het Koninklijk Besluit van 27 juni 1935 betreffende het aanplakken der prijzen in de inrichtingen welke verblijf- en eetgelegenheden verschaffen, is eenieder die tegen betaling eetmalen of gerechten verschaft, van welke aard ook en welke ook de benaming zij waaronder de bedrijvigheid van zijn inrichting wordt uitgeoefend, ertoe gehouden de prijs en de samenstelling der eetmalen aan vaste prijs en de prijs der gerechten opgediend naar keuze van de cliënt, op voor het publiek duidelijke wijze aan te plakken. Indien het lokaal waar de verkoop der eetmalen of gerechten plaats heeft, toegankelijk is voor eenieder, dienen de prijzen aangeplakt aan de buitenkant van het lokaal, nabij de ingang deur die bedoeld lokaal in verbinding brengt met de openbare weg.

De aanplakking van de prijzen en de spijskaarten is bijgevolg door de wet opgelegd.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht oordeelt dan ook dat het hier gaat om een bij wet voorgeschreven bescheid in de zin van artikel 52 van de bij Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) en in de zin van de artikelen 2 en 5, eerste lid, van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Op grond hiervan dienen de restauranthouders gevestigd in een gemeente behorend tot het homogeen Nederlandse taalgebied, hun prijzen en spijskaarten, op de openbare weg in het Nederlands bekend te maken.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling, is van oordeel dat de betrokken handelaars op een algemene wijze aan deze wettelijke verplichting zouden worden herinnerd.

Zij zou het dan ook op prijs stellen mocht U willen overwegen dit advies door uw bemiddeling de nodige bekendheid te geven.

Eenzelfde brief wordt eveneens aan de andere Gouverneurs gezonden.

